

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/1/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119209769
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:4119209769.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Janákovvej a členiek senátu: JUDr. Zuzany Kučerovej a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: Regionálna správa a údržba ciest Nitra, a.s., so sídlom Nitra, Štúrova 147, IČO: 35 960 736, zastúpený: JUDr. Ing. Ivan Katona, PhD., LL.M - advokátska kancelária, s.r.o., skrátene INAK, s.r.o., so sídlom G.Czuczora 4, 940 01 Nové Zámky, IČO: 51 816 865, konajúcej prostredníctvom JUDr. Ing. Ivan Katona, PhD., LL.M - konateľ a advokát, proti žalovanému: NUBIUM, s.r.o., so sídlom Bratislava, Trenčianska 705/55, IČO: 47 545 674, zastúpený: JUDr. Ján Mišura, PhD., Záhradnícka 27, Bratislava o vypratanie nehnuteľnosti, na odvolanie žalovaného proti rozsudku bývalého Okresného súdu Bratislava II z 09.09.2021, č.k. 26C/11/2020-279, takto

rozhodol:

- I. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
- II. Žalobcovi sa proti žalovanému p r i z n á v a n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.
- III. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

I.
Rozsudok súdu prvej inštancie

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný vypratať nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu M. pre B..Ú.. M., obec M., okres M. ako pozemok - parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape ako par. č. XXXX/X o výmere 34 099 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie a odstrániť z tejto nehnuteľnosti na vlastné náklady jednostranné reklamné zariadenie o výlepovej ploche o rozmeroch 5100 mm x 2400 mm, nachádzajúce sa v ploche zelene Q. E. U..Č.. XXXX/X B..Ú.. M. /identifikačné číslo XX/, ktorého vlastníkom je žalovaný, a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (I. výrok) a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozsudku zhrnul skutkové zdôvodnenie žaloby, podľa ktorého sa žalobca domáhal, aby súd žalovanému uložil povinnosť vypratať nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu M. pre k.ú. M., obec M., okres M. ako pozemok - parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape ako par. č. XXXX/X o výmere 34 099 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie a odstrániť z tejto nehnuteľnosti na vlastné náklady jednostranné reklamné zariadenie s výlepovou plochou o rozmeroch 5100 mm x 2400 mm,

nachádzajúce sa v ploche zelene Q. E. U..Č.. XXXX/X B..Ú.. M. /identifikačné číslo XX/, ktorého vlastníkom je žalovaný. Žalobu zdôvodnil tým, že ako prenajímateľ uzatvoril dňa 19.04.2011 s I.. C. P. - NUBIUM, IČO: 11 812 168, ako nájomcom zmluvu o nájme, ktorej predmetom bol nájom časti pozemku parc. č. XXXX/X o výmere 34.099 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, nachádzajúceho sa v katastrálnom území M., zapísaného na LV č. XXXX, za účelom zriadenia a prevádzkovania reklamnej tabule o rozmeroch 5100 mm x 2400 mm v počte 1 ks. Dňa 05.12.2013 uzatvoril žalobca s nájomcom dodatok č. 1 k zmluve o nájme, ktorým na miesto nájomcu nastúpil žalovaný, ktorý prevzal všetky práva a povinnosti pôvodného nájomcu vyplývajúce zo zmluvy o nájme. Nehnuteľnosť, ktorá je predmetom nájmu, je vo vlastníctve Nitrianskeho samosprávneho kraja a žalobca ju spravuje na základe zmluvy o výkone správy a údržby, ciest, mostov a cestného hospodárstva Nitrianskeho samosprávneho kraja zo dňa 29.12.2006 (ďalej aj len zmluva o výkone správy). Na základe zmluvy o nájme žalovaný prevádzkuje 1 ks reklamného zariadenia (identifikačné číslo XX) v ploche zelene Q. E. parc. č. XXXX/X. Táto reklamná stavba je umiestnená v koridoroch ulíc Q. E., W. A., kde sú reklamné stavby v zmysle regulatívu 8.2 Územného plánu mesta Nitra pre umiestnenie reklamných stavieb vo vymedzených územiach, neprípustné. Listom zo dňa 10.05.2018 požiadal vlastník nehnuteľnosti - Nitriansky samosprávny kraj žalobcu o zabezpečenie odstránenia reklamných stavieb žalovaného z predmetnej nehnuteľnosti a to s odvolaním sa na záväznú časť územného plánu. Žalobca preto listom zo dňa 02.04.2019 vypovedal zmluvu o nájme s poukazom na skutočnosť, že mesto Nitra svojim rozhodnutím zmenilo regulatív upravujúci umiestňovanie reklamných zariadení a umiestnenie reklamného zariadenia č. XX sa stalo rozporné so všeobecne záväzným rozhodnutím. Výpoveď bola žalovanému doručená dňa 05.04.2019 a uplynula dňom 31.07.2019. Žalovaný predmetnú nehnuteľnosť nevypratá a reklamné zariadenie neodstránil.

3. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že vlastníkom parcely č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu M. pre B..Ú.. M., obec M., okres M. ako pozemok - parcela registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape ako par. č. XXXX/X o výmere 34 099 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie je Nitriansky samosprávny kraj. Nitriansky samosprávny kraj a žalobca uzatvorili zmluvu o výkone správy, ktorou boli žalovanému zverené do správy nehnuteľnosti vymedzené v prílohe č. 1 tejto zmluvy a žalobca je oprávnený majetok Nitrianskeho samosprávneho kraja, ktorý mu bol odovzdaný do výkonu správy držať, užívať, brať z neho úžitky a nakladať s ním v súlade so všeobecnými záväznými predpismi a zásadami hospodárenia s majetkom spôsobom, ktorý zodpovedá predmetu a účelu využitia majetku podľa tejto zmluvy (čl. VII). Žalobca ako prenajímateľ uzatvoril s I.. C. P. - NUBIUM, IČO: 11 812 168 ako nájomcom nájomnú zmluvu zo dňa 19.04.2011, ktorej predmetom bol nájom časti pozemku XXXX/X, B..Ú.. M. na dobu neurčitú, za účelom zriadenia a umiestnenia jednostrannej reklamnej tabule o rozmeroch 5100 mm x 2400 mm. Dodatkom č. X k zmluve o nájme zo dňa 05.12.2013 došlo k zmene v osobe nájomcu a nájomcom sa stal žalovaný.

4. Za tohto skutkového stavu, odkazujúc na § 126 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 135c ods. 1, § 663, § 677 ods. 1, 2 a § 678 OZ, 43 ods. 2 a § 142d zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), súd prvej inštancie dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, keďže žalovaný užíva pozemok žalobcu bez právneho dôvodu. Žalovaný po ukončení nájomnej zmluvy, teda po skončení oprávnenia pozemok užívať, reklamné zariadenie neodstránil, a preto žalobca bol oprávnený domáhať sa ochrany v režime ust. § 126 ods. 1 OZ a nebolo možné aplikovať režim neoprávnenej stavby podľa § 135c OZ. Súd prvej inštancie námietku žalovaného o nedostatku právomoci súdu v danej veci konať a rozhodnúť vyhodnotil ako nedôvodnú, nakoľko žalobca sa domáhal ochrany svojho vlastníckeho práva v súlade s ust. § 126 OZ a prejednávajúca vec nepatrí do právomoci správnych orgánov, pretože nespadá pod ustanovenie § 88 Stavebného zákona. V prípade zániku nájmu pozemku, je vlastník pozemku oprávnený žiadať, aby mu súdy priznali ochranu vlastníckeho práva podľa § 126 ods. 1 OZ a v súlade s § 126 ods. 2 OZ rovnaké právo svedčí aj oprávnenému držiteľovi veci. Súd prvej inštancie mal za to, že žalobca je aktívne legitimovaný na podanie predmetnej žaloby, keďže vlastníkom predmetného pozemku je Nitriansky samosprávny kraj a žalobca tento pozemok spravuje na základe Zmluvy o výkone správy a v súlade s čl. VII ods. 2 tejto zmluvy bol žalobca oprávnený zverený majetok, držať, užívať, brať z neho úžitky, nakladať s ním. V konaní tiež nebolo sporné, že žalobca uzatvoril so žalovaným dňa 19.04.2011 nájomnú zmluvu, ktorej predmetom bol nájom časti pozemku parc. č. XXXX/X o výmere 34.099 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, nachádzajúceho sa v katastrálnom území M., zapísaného na LV č. XXXX, za účelom zriadenia a prevádzkovania reklamnej tabule o rozmeroch 5100 mm x 2400 mm v počte 1 ks (ďalej v texte aj len reklamné zariadenie), pričom dňa 05.12.2013 bol uzatvorený dodatok č. 1 k

zmluve o nájme, ktorým na miesto nájomcu nastúpil žalovaný, ktorý prevzal všetky práva a povinnosti pôvodného nájomcu vyplývajúce zo zmluvy o nájme. Sporným nebolo ani tvrdenie, že žalobca listom zo dňa 02.04.2019 vypovedal zmluvu o nájme s poukazom na skutočnosť, že mesto M. svojim rozhodnutím zmenilo regulatív upravujúci umiestňovanie reklamných zariadení takým spôsobom, že sa umiestnenie reklamného zariadenia č. XX stalo rozporné so všeobecne záväzným rozhodnutím. Výpoveď bola žalovanému doručená dňa 05.04.2019 a výpovedná doba uplynula dňom 31.07.2019.

5. Súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, neuviedol konkrétne skutkové tvrdenia, z ktorých by vyplývalo, že reklamné zariadenie sa určitosťou na pozemku parc. č. XXXX/X nenachádza a ani kde konkrétne sa má podľa neho reklamné zariadenie nachádzať, resp. že takéto zariadenie neexistuje. Nakoľko žalovaný tak neurobil, popretie skutkových tvrdení žalobcu o tom, že žalovaný na jeho pozemku prevádzkuje reklamné zariadenie, je neúčinné. Žalovaný ani neoznačil akýkoľvek dôkaz, ktorý by umiestnenie reklamného zariadenia na pozemku parc. č. XXXX/X akýmkoľvek spôsobom sponchyboval. Poukázanie iba na „vykonanie iného dôkazu“, ktorý žalovaný nešpecifikoval, nepostačuje. Umiestnenie reklamného zariadenia na pozemku parc. č. XXXX/X sa uvádza v nájomnej zmluve, z rozhodnutia o odvolaní vydaného Okresným úradom M. dňa 02.03.2020, číslo spisu G.-M.-G.-XXX tiež vyplýva, že predmetné reklamné zariadenie sa nachádza na pozemku parc. č. XXXX/X, F. B. Ú. M., čo tvrdil aj žalovaný, ktorý sa k listinnému dôkazu žalobcu - fotografie, na ktorých je reklamné zariadenie vyobrazené, vôbec nevyjadril. Súd prvej inštancie tiež neuznal dôvodnou námietku žalovaného týkajúcu sa neplatnosti výpovede z nájomnej zmluvy, pre jej rozpor s čl. 4 bod 4 písm. b) nájomnej zmluvy, keďže v čase doručenia výpovede neexistovalo žiadne rozhodnutie cestného správneho orgánu alebo iného štátneho orgánu, ktoré by znemožňovalo využívať predmet nájmu na dohodnutý účel a rozhodnutie mesta Nitra, na ktoré sa žalobca vo výpovedi nájomnej zmluvy odvolával, nie je rozhodnutím štátneho orgánu. Súd prvej inštancie mal za to, že ustanovenie čl. 4 bod 4 nájomnej zmluvy vylučuje možnosť žalobcu ovplyvniť dĺžku trvania nájomného vzťahu, čo by ad absurdum znamenalo, že zmluva by zo strany žalobcu bola reálne nevypovedateľná, čo by bolo v priamom rozpore so zmyslom a účelom úpravy nájmu. Ustanovenie čl. 4 bod 4 nájomnej zmluvy je tak v rozpore nielen s kogentným ustanovením § 677 Občianskeho zákonníka upravujúcim spôsob skončenia nájomnej zmluvy dohodnutej na dobu neurčitú výpoveďou, ale aj s ustanovením § 663 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa nájomná zmluva medzi žalobcom a žalovaným spravuje, a ktoré ako jednu zo základných charakteristík nájomného vzťahu vymedzuje práve dočasnosť, z ktorého dôvodu je ustanovenie čl. 4 bod 4 nájomnej zmluvy absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre jeho rozpor so zákonom. Pokiaľ teda žalobca bol podľa § 677 Občianskeho zákonníka oprávnený vypovedať zmluvu so žalovaným z akéhokoľvek dôvodu alebo aj bez udania dôvodu, nie je pre posúdenie platnosti výpovede podstatné, či dôvod, ktorý bol vo výpovedi uvedený aj skutočne existoval. Z právneho úkonu výpovede je jednoznačne zrejmá vôľa žalobcu ukončiť právny vzťah so žalovaným. Tento právny úkon spĺňa všetky náležitosti vyžadované pre jednostranný adresovaný právny úkon a preto je výpoveď platná. Žalovaný doručenie výpovede nerozporoval a tak je nutné konštatovať, že k zániku nájomného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným došlo uplynutím výpovednej doby dňa 31.07.2019 a odo dňa 01.08.2019 žalovaný užíva pozemok žalobcu bez akéhokoľvek právneho titulu.

6. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) tak, že žalobcovi v celom rozsahu ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

II.

Odvolanie žalovaného

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. Odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, respektíve, aby rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne a žalobcu zaviazne na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Zastáva názor, že bol naplnený odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a d) C.s.p., keď súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď vyvodil nesprávny záver o tom, že reklamná stavba označená žalobcom ako „jednostranné reklamné zariadenie o výlebovej ploche o rozmeroch 5100 mm x 2400 mm, nachádzajúce sa v ploche zelene Q. E. p.č. XXXX/X B.Ú. M. /identifikačné číslo XX/.“

8. Má za to, že súd prvej inštancie nedôvodne a prekvapivo preniesol bremeno tvrdenia a dôkazu na žalovaného v nadväznosti na vykonanie nespôsobilých dôkazov predložených žalobcom, z ktorých nebolo možné vyvodiť dôkaz o existencii reklamnej stavby označenej žalobcom. Súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ust. § 151 ods. 2 C.s.p., keď žalovaný vo vyjadrení zo dňa 06.05.2020 a aj na pojednávaní dňa 09.09.2021 uviedol, že je potrebné preukázať existenciu reklamnej stavby, ktorá je sporná, keďže reklamná stavba označená žalobcom neexistuje, čo muselo byť zrejme aj žalobcovi, keď podľa stavebného povolenia č. XXXX/XXXX-XXX-C. zo dňa 15.12.2014 sa reklamná stavba - identifikačné číslo XX má nachádzať popri W. E. na parc. č. XXXX/X F. B..Ú.. M., avšak žalobca ju označil ako reklamnú stavbu popri Q. E.. Žalobca tak neunesol bremeno tvrdenia a ani bremeno dôkazu k svojim tvrdeniam a súd takúto identifikáciu bez ďalšieho prekvapivo prevzal. Tento dôkaz je podľa žalobcu prípustný s poukazom na ust. § 366 písm. c) C.s.p v spojení so zmätočnosťou rozhodnutia, keď do výroku prevzal identifikáciu reklamnej stavby, ktorá neexistuje a s ohľadom na číselné označenie ani nikdy neexistovala. Na súde prvej inštancie sa vedie aj konanie pod sp. zn. 31C/38/2020 začaté na základe žaloby zo dňa 25.11.2019, kde sa žalobca domáha odstránenia reklamnej stavby na tom istom pozemku popri Q. E., teda sa žalobca domáha toho istého z hľadiska skutkových tvrdení, čoho sa domáhal už v tomto konaní začatého dňa 27.08.2019 a čo malo byť zrejme súdu prvej inštancie z jeho úradnej činnosti. Žalobca nepredložil žiaden doklad (geometrické zameranie a/alebo znalecký posudok), ktorý by svedčil o existencii reklamnej stavby tak, ako ju označil a fotodokumentácia predložená žalobcom nie je relevantná, keďže neidentifikuje reklamnú stavbu špecifikovanú žalobcom a ani jej polohu. Odkaz súdu prvej inštancie na rozhodnutie Okresného úradu v M. Č.. G.- M.-G.-XXXX/XXXXXX-XXX nie je podľa žalovaného právne významné natoľko, že by malo preukazovať existenciu reklamnej stavby č. XX popri Q. E. F. M., ale naopak preukazuje existenciu reklamnej stavby č. XX popri Q. E. F. M. v konaní vedenom pod sp. zn. 31C/38/2020 a súd vyvodil z tohto rozhodnutia závery na ťarchu žalovaného, čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces na úkor žalovaného, ktorý legitímne očakával, že žalobe nemôže byť za tohto stavu konania vyhovie. Žalovaný sa zároveň domnieva, že k uplatnenému vyprataciemu nároku vo vzťahu k pozemku parc. č. XXXX/X B..Ú.. M. nebola preukázaná žiadna skutočnosť, ktorá by zakladala povinnosť žalovaného vypratávať pozemok, keďže žalovaný nemá na pozemku žiadne hnutelné veci,

9. Žalovaný ďalej uviedol, že súd prvej inštancie posúdil nájomnú zmluvu uzatvorenú medzi stranami ako neplatnú a ukončenú na základe výpovede zo dňa 02.04.2019 a na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne ustanovenia právneho poriadku. Z nájomnej zmluvy je zrejme, že si zmluvné strany dohodli zmluvný dôvod ukončenia nájomnej zmluvy, ktorý súdu prvej inštancie nemal vplyv na existenciu zákonného dôvodu na ukončenie zmluvy podľa ust. § 677 Občianskeho zákonníka, ktorý súd na daný prípad aplikoval. Súd prvej inštancie však podľa názoru žalovaného nesprávne abstrahoval od prejavu vôle žalobcu, ktorý ako dôvod výpovede zvolil dôvod zmluvný a nie zákonný a pripísal dostatočne určitému prejavu vôle žalobcu význam, ktorý z neho nevyplýva. Pokiaľ súd pripísal prejavu vôle iný obsah, konal tak podľa názoru žalovaného svojvoľne, vyvodil nesprávne skutkové závery z dôkazu a prispôbil si skutkový stav v rozpore so skutočným obsahom výpovede a na takto prispôbený skutkový stav aplikoval ust. § 677 Občianskeho zákonníka, ktoré však nekorešponduje obsahu skutočného prejavu vôle žalobcu. Taký postup podľa názoru žalovaného napĺňa aj dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p. V konaní sa nepreukázala existencia takého dôvodu, pre ktorý sa žalobca rozhodol ukončiť nájomnú zmluvu a žalobca teda zmluvu nevypovedal zo zákonného dôvodu. Žalovaný preto zastáva názor, že súd prvej inštancie nedôvodne aplikoval ust. § 39 a § 677 Občianskeho zákonníka na daný prípad a zároveň svojvoľne a prekvapivo posudzoval nájomnú zmluvu ako neplatnú v časti zmluvne dohodnutého dôvodu výpovede v čl. 4 ods. 4.

10. Žalovaný zároveň zastáva názor, že v danej veci nemôže byť daná právomoc súdu prvej inštancie, nakoľko táto je zverená s účinnosťou od 02.01.2015 stavebným úradom v správnom konaní, čo vyplýva z ust. § 88 ods. 1 písm. d), ods. 7 písm. b) a ods. 8 Stavebného zákona v znení účinnom do 30.04.2021. V čase rozhodovania už platila nová úprava § 88 ods. 7 a 8 Stavebného zákona, ktorá ešte zvýraznila právomoc stavebného úradu a zmätočnosť prebiehajúceho konania, hoci v zmysle ust. § 142i ods. 2 Stavebného zákona sa má aplikovať na správne konania, ktoré označoval žalobca a na ktoré poukazoval aj správny súd, doterajšia úprava účinná do 30.04.2021. Žalovaný poukázal na rozhodnutie dovolacieho súdu sp. zn. 4Cdo/105/2008, z ktorého vyplýva, že žalobou na vypratanie pozemku sa nemožno domáhať vypratania (odstránenia) stavby, ktorá je nehnuteľnou vecou. Podľa žalovaného konanie pred prvoinštančným súdom prebehlo za existencie neodstrániteľnej prekážky, ktorou je absencia právomoci

konajúceho súdu a konanie malo byť zastavené v súlade s ust. § 2 v spojení s § 9 resp. eventuálne § 10 ods. 1 C.s.p. a postúpené na príslušný stavebný úrad.

11. Odvolanie žalovaného bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 30. novembra 2021, žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

III.

Právne posúdenie

12. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - zároveň stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie v čase jeho podania pripúšťal (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 C.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), bez potreby doplnenia dokazovania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 C.s.p.

13. Odvolací súd v preskúmvanej veci konštatuje, že súd prvej inštancie posúdil nárok žalobcu o vypratanie pozemku a o odstránenie reklamného zariadenia, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobca preukazoval opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaný bránil proti uplatňovanému nároku. Na jeho posúdenie si zadovážil potrebné dôkazy, ktoré vykonal zákonom predpísaným spôsobom a správne ich aj vyhodnotil. Jeho skutkové závery sú dostatočne podložené výsledkami vykonaného dokazovania. Ustálený skutkový stav tak umožňoval prijať spoľahlivý záver, že žalovaný užíva pozemok žalobcu na umiestnenie reklamného zariadenia bez právneho dôvodu. Vec posúdil správne aj po právnej stránke, keď jeho právne závery vychádzajú zo správnej aplikácie ako i výkladu právnych predpisov a plne korešpondujú aj so závermi vyplývajúcimi z doterajšej súdno-aplikačnej praxe.

14. Odvolací súd sa s právnym záverom súdu prvej inštancie, že žalovaný neoprávnene zasahuje do vlastníckeho práva žalobcu, a to aj s právnymi dôsledkami, ktoré z neho vyvodil, plne stotožňuje. Žalovaný v podanom odvolaní neargumentuje skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu alebo jeho právneho hodnotenia, a ani takými, ktoré by nebol súd prvej inštancie uvážil, z konania pred súdom prvej inštancie iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty, nie sú spôsobilé prívodiť iné právne posúdenie danej veci.

15. Rozsudok súdu prvej inštancie je zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnený, keď súd prvej inštancie svoj myšlienkový postup dôkladne vysvetlil, a to nielen s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené výsledkami vykonaného dokazovania, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery, náležite sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok strán sporu súvisiacich s predmetom konania. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, závery vedúce k priznaniu uplatňovaného nároku si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v písomnom vyhotovení rozhodnutia.

16. S poukazom na konštantnú judikatúru Ústavného súdu SR, ako aj Najvyššieho súdu SR odvolací súd uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. S

poukazom na uvedené, ako aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2009, sp.zn. 2 Cdo 238/2008, sa odvolací súd zaoberal len tými odvolacími námietkami a argumentmi žalovaného, ktoré boli pre rozhodnutie o odvolaní odvolacím súdom relevantné.

17. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu vymedzeným rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného bolo posúdiť správnosť postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý vo svojom rozhodnutí žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel a aj v závislom výroku o náhrade trov konania.

18. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalovaný nielen pred súdom prvého stupňa, ale aj v podanom odvolaní zotrval na námietke o nedostatku právomoci súdu, ktorú odvolací súd v súlade so súdom prvej inštancie (pozri odsek 19. napadnutého rozsudku) považuje za nedôvodnú. Otázkou právomoci vo veciach, v ktorých sa podľa ustanovení § 126 ods. 1 v spojení s § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník pozemkov domáha odstránenia reklamného zariadenia (stavby, billboardu) čo je aj daný prípad sa zaoberal Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 16. decembra 2020 sp.zn. 4Cdo/243/2019 a dospel k záveru, že „ ide o rozhodovanie z porušenia súkromnoprávneho vzťahu definovaného v Občianskom zákonníku, ktoré nepochybne patrí aj do právomoci súdu. Uviedol, že pokiaľ zo žalobkyňou opísaného skutkového stavu vyplýva, že daný prípad má občianskoprávny charakter, nakoľko ide o ochranu vlastníka nehnuteľnosti - pozemku pred zásahom do jeho vlastníckych práv do ktorého žalovaná zasiahla vybudovaním nepovolenej stavby "bez existencie nájomnej zmluvy alebo iného súhlasu" žalobkyne a v žalobe sú ako rozhodujúce skutočnosti tvrdené, že žalovaná má reklamné zariadenia (stavby) vo svojom vlastníctve umiestnené bez príslušného oprávnenia na pozemkoch vo vlastníctve Slovenskej republiky a v správe žalobkyne, tak takto skutkovo vymedzený návrh, bez ohľadu na to, ako tvrdený skutkový stav žalobkyňa, najmä pokiaľ ide o právnu povahu stavieb (reklamných zariadení), právne vymedzuje, nepochybne je vyvodzovaný z občianskoprávneho (majetkového) vzťahu medzi právnickými osobami upraveného Občianskym zákonníkom. Konštatoval, že žalobkyňa sa domáhala ochrany proti zásahu do jej práv vyplývajúcich zo vzťahov uvedených v čl. 1 v spojení s § 3 C.s.p. s tým, že v ustanovení § 126 ods. 1 v spojení s § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka je právomoc daná priamo súdu.“ Od uvedeného záveru odvolací súd nemá dôvod sa odchyliť, keď rovnakým záverom o právomoci súdu dospeli súdy aj v iných konaniach (pozri napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 3Obdo/98/2019, rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 8Co/277/2017, sp. zn. 8Co/42/2021, sp. zn. 3Cob/135/2018, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 12Co/135/2019, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/117/2019) a s poukazom na uvedené súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že právomoc súdu rozhodnúť spor, v ktorom sa žalobca domáha ochrany vlastníckeho práva podľa § 126 Občianskeho zákonníka v civilnom sporovom konaní, je daná.

19. Odvolací súd konštatuje, že podaná žaloba charakterom i obsahom spĺňa podmienku tzv. vypratávacej žaloby, ktorú môže podať vlastník v prípade neoprávneného umiestnenia vecí na nehnuteľnosti, a to bez ohľadu na to, či sa domáha vypratania nehnuteľnosti vo všeobecnosti, alebo odstránenia konkrétnych špecifikovaných vecí z nehnuteľnosti. Žalobca sa v tomto spore s poukazom na ustanovenie § 126 Občianskeho zákonníka domáhal vypratania nehnuteľnosti všeobecne, bez konkrétneho určenia spôsobu vypratania pozemku, a preto bola žaloba dôvodná, keďže žalobca mieni realizovať svoje zákonné práva v zmysle § 123 Občianskeho zákonníka. Z tohto dôvodu aj žalobcom formulovaný žalobný petit (návrh rozhodnutia) bol adekvátny. Námietka žalovaného, že vyprataniu pozemku korešponduje nárok na odstránenie hnuťelných vecí a nie nehnuteľností, je nedôvodná, lebo žalobca sa žalobou o vypratanie pozemku nedomáhal odstránenia nehnuteľnosti, keďže odstránením reklamného zariadenia vznikne hnuťelný majetok, ktorý bude následne potrebné z pozemku žalobcu vypratať, je dôvodná žaloba i v časti o vypratanie pozemku.

20. Pokiaľ žalovaný pred súdom prvej inštancie a aj v podanom odvolaní namietal, že výpoveď z nájomnej zmluvy nie je platná a účinná, nakoľko bola daná v rozpore s čl. 4 bod 4 písm. b) nájomnej zmluvy, keďže rozhodnutie mesta M. (mestského zastupiteľstva), na ktoré sa žalobca vo výpovedi nájomnej zmluvy odvolával, nie je rozhodnutím štátneho orgánu, tak odvolací súd k tejto námietke nemôže priznať právnu relevanciu.

21. Výpoveď z nájomnej zmluvy zo dňa 02. apríla 2019 bola daná žalovanému na základe čl. 4 ods. 4 písm. b) zmluvy o nájme s poukazom na skutočnosť, že: „Zásady a regulatívy umiestňovania reklamných stavieb vo vymedzených častiach územia mesta M. sú obsiahnuté v Územnom pláne mesta M. (ďalej len ÚPN), v znení neskorších zmien a doplnkov, konkrétne v Zmenách a doplnkoch č. X ÚPN, ktoré boli

schválené uznesením Mestského zastupiteľstva v M. č. XXX/XXXX-L. zo dňa 11.06.2015 a ich záväzná časť bola vyhlásená dodatkom č. X k VZN č. X/XXXX, schváleným uznesením Mestského zastupiteľstva v M. Č.. XXX/XXXX-L. zo dňa 11.06.2015. V zmysle regulatívu 8.2 pre umiestnenie reklamných stavieb vo vymedzených územiach sú v koridoroch ulíc vymedzených podľa bodu 8.1.3. grafickej prílohy č.1 h) Q. E., W. A. podľa bodu 8.2.3 neprípustné reklamné stavby - billboardy- umiestnené v pásme 200 m od hranice cestného telesa pozemku“.

22. Zo znenia tohto ustanovenia čl. 4 ods. 4 písm. b) nájomnej zmluvy vyplýva, že prenajímateľ je oprávnený dať nájomcovi výpoveď, ak cestný správny orgán alebo iný štátny orgán rozhodne v týchto o takých zmenách, ktoré znemožnia využívať predmet nájmu na dohodnutý účel.

23. V konaní nebolo sporné, že Mestské zastupiteľstvo v M. sa v zmysle ust. § 6 a § 11 ods. 4 písm. g) zákona číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov a doplnkov a v zmysle § 27 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov a doplnkov uznieslo na vydaní všeobecného záväzného nariadenia (ďalej len VZN) číslo X/XXXX, a teda všeobecne záväzný právny predpis, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť Územného plánu mesta M. v znení dodatkov 1, 2, 3, 4, 5 a 6, a ktorým Mesto M. reguluje počet a umiestnenie reklamných stavieb na svojom území, v dôsledku čoho reklamné stavby nachádzajúce sa na parcele č. XXXX/X, B..Ú.. M. popri Q. E. J. W. triede a ktoré by mali byť označené identifikačným číslom XX J. XX nie sú v súlade so záväznou časťou Územného plánu mesta Nitra. Odvolací súd konštatuje, že štátne orgány sú základnou a rozhodujúcou zložkou štátneho mechanizmu, ktoré sú vybavené právomocou, pôsobnosťou (kompetenciou) a štátnomocenským charakterom. Štátny orgán je právnou normou ustanovený subjekt konajúci v mene štátu, ktorý vydáva najmä všeobecne záväzný právne predpisy a kontroluje ich plnenie. Označenie štátneho orgánu v sebe subsumuje súhrnné označenie pre parlament, hlavu štátu, vládu, orgány štátnej správy, orgány štátnej samosprávy, súdy a štátne kontrolné a dozorné orgány. Z pohľadu delby štátnych orgánov, okrem parlamentu medzi parlamentné štátne orgány patria aj orgány územnej samosprávy, ktoré sú nepriamym vykonávateľom štátnej správy, keďže štátna moc delegovala nariaďovaciu a výkonnú moc špecifickým subjektom, ktoré ju využívajú na spracovanie verejných záležitostí v im zverených územných obvodoch. Mestské zastupiteľstvo v M. je teda nesporné orgánom územnej samosprávy, ktoré prijalo všeobecne záväzný právny predpis - F. Č.. X/XXXX a k nemu aj dodatok č. X, na ktorý sa žalobca vo svojej výpovedi z nájmu zo dňa 02.04.2019 odvoláva. Pozornosti odvolacieho súdu tiež neušlo, že v zmysle čl. 7 bod 2 zmluvy o nájme sú zmluvné strany povinné po nadobudnutí platnosti nových všeobecne záväzných právnych predpisov zosúladiť obsah tejto zmluvy s nimi v lehote do 30 dní odo dňa ich účinnosti a F. Č.. X/XXXX spolu s dodatkom č. X je nesporné všeobecne záväzným právnym predpisom.

24. Pokiaľ súd prvej inštancie v posudzovanej veci konštatoval, že k zániku nájomného vzťahu medzi žalobcom a žalovaným došlo uplynutím výpovednej doby dňa 31.07.2019, dospel podľa názoru odvolacieho súdu k správne skutkovému zisteniu, z ktorého vyvodil aj správny právny záver keď konštatoval, že žalovaný odo dňa 01.08.2019 užíva pozemok žalobcu bez akéhokoľvek právneho titulu, a to aj napriek skutočnosti, že za právne účinný dôvod výpovede z nájomnej zmluvy považoval prejav vôle žalobcu vypovedať nájomnú zmluvu ako takú aj bez zohľadnenia výpovedného dôvodu v zmysle čl. 4 ods. 2 písm. b) nájomnej zmluvy, odkazujúc na ust. § 663 a nasl. OZ, ktorými ustanoveniami sa spravuje predmetná nájomná zmluva, keďže v zmysle ust. § 677 Občianskeho zákonníka je žalobca oprávnený vypovedať zmluvu so žalovaným z akéhokoľvek dôvodu alebo aj bez udania dôvodu, keďže účastníci nájomnej zmluvy nemôžu možnosť vypovedať nájom vylúčiť, zužovať a ani modifikovať. Možnosť modifikácie skončenia nájmu výpoveďou Občiansky zákonník pripúšťa iba pokiaľ ide o dĺžku výpovednej doby.

25. V posudzovanej veci žalobca teda právne účinným spôsobom vypovedal žalovanému nájomnú zmluvu listom zo dňa 02.04.2019, z dôvodu ktorého žalovanému zanikol nájom k časti pozemku parc. č. X XXX/X, B.. Ú.. M.. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že oprávnenie žalovaného užívať predmetný pozemok v správe žalobcu po uplynutí výpovednej lehoty zaniklo.

26. Žalovaný v podanom odvolaní ďalej namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keďže z dôkazov predložených žalobcom nebolo možné vyvodiť dôkaz o existencii reklamnej stavby označenej žalobcom ako jednostranné reklamné zariadenie

o výlebovej ploche o rozmeroch 5100 mm x 2400 mm, nachádzajúce sa v ploche zelene Q. E. U..Č.. XXXX/X B..Ú.. M. /identifikačné číslo XX/.

27. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. rozhodol, že žalovaný je povinný vypratať nehnuteľnosť zapísanú na LV č. XXXX vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu M. pre k.ú. M., obec M., okres M. ako pozemok - parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape ako par. č. XXXX/X o výmere 34 099 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie a odstrániť z tejto nehnuteľnosti na vlastné náklady jednostranné reklamné zariadenie o výlebovej ploche o rozmeroch 5100 mm x 2400 mm, nachádzajúce sa v ploche zelene Q. E. U..Č.. XXXX/X B..Ú.. M. /identifikačné číslo XX/, ktorého vlastníkom je žalovaný.

28. Preskúmaním súdneho spisu odvolací súd zistil, že na pozemku parc. č. XXXX/X zapísaného na LV č. XXXX, vedenom katastrálnym odborom Okresného úradu M. pre k.ú. M., obec M., okres M. ako pozemok - parcela registra „C“ evidovanej na katastrálnej mape ako par. č. XXXX/X o výmere 34 099 m², druh pozemku - zastavaná plocha a nádvorie, ktorý má žalobca v správe na základe zmluvy o výkone správy, sú umiestnené dve reklamné zariadenia, ktorých vlastníkom je žalovaný, a to:

- 1 ks obojstranné reklamné zariadenie popri W.T. E., o rozmere 5,1 x 2,4 m (identifikačné číslo XX), čo vyplýva z rozhodnutia o povolení reklamného zariadenia vydaného mestom M. Č.. XXXX/XXXX-XXX-C.J. zo dňa 15.12.2014, ako aj z listu mesta M. zo dňa 02. mája 2018 adresovaného úradu M. samosprávneho kraja označený ako "Spolupráca pri regulovaní reklamných stavieb".

- 1 ks jednostranné reklamné zariadenie typu „billboard“ umiestnené popri Q. E., rozmer reklamnej plochy 5,1 x 2,4 m (identifikačné číslo XX), čo vyplýva z rozhodnutia Okresného úradu M. Č.. G.-M.-G.U.X-XXXX/XXXXXX-XXX zo dňa 02. marca 2020, ako aj z listu mesta Nitra z 02. mája 2018.

28. Uvedené vyplýva aj z listu mesta M. zo dňa 02. mája 2018, v ktorom je uvedený zoznam reklamných stavieb, ktoré nie sú v súlade so záväznou časťou územného plánu mesta M. a sú umiestnené na pozemkoch vo vlastníctve Nitrianskeho samosprávneho kraja. Jedná sa o:

- reklamnú stavbu spoločnosti NUBIUM zo dňa 02.05.2018, identifikačné číslo XX, ku ktorej bolo priložené aj rozhodnutie č. XXXX/XXXX - XXX - C. zo dňa 15.12.2014 a zmluva o nájme zo dňa 19.04.2011 a LV č. XXXX

- reklamnú stavbu spoločnosti NUBIUM zo dňa 02.05.2018, identifikačné číslo XX, ku ktorej bolo priložené aj rozhodnutie č. XX XXX/XXXX - XXX - C. zo dňa 28. januára 2015, zmluva o podnájme zo dňa 14.08.2007, dodatok číslo 1 k zmluve o podnájme zo dňa 14.08.2007 a LV č. XXXX

29. Skutočnosť, že na uvedenom pozemku parc. č. XXXX/X je aj reklamné zariadenie s identifikačným číslo XX, nachádzajúce sa popri Q. E. potvrdil aj sám žalovaný vo svojom odvolaní s poukazom na skutočnosť, že na bývalom Okresnom súde Bratislava I. je pod sp. zn. 31C/38/2020 vedené konanie o vypratanie tej istej nehnuteľnosti parc. č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie M., obec M., okres M., z ktorej má byť odstránené reklamné zariadenie s identifikačným číslo XX, nachádzajúce sa popri Q. E..

30. Odvolací súd preto ustálil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vykonateľné, pretože na uvedenej parcele parc. č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXXX, katastrálne územie M. v ploche zelene Q. E. sa nachádza len 1 billboard, ktorý je nezameniteľný aj v prípade jeho nesprávneho označenia žalobcom, čo preukazujú aj žalobcom predložené fotografie na ktorých sú vyobrazené 2 billboardy, a ktoré nie sú označené identifikačným číslom, a je preto možné ustáliť, že billboard, ktorý má žalovaný vypratať na základe rozhodnutia súdu prvej inštancie je dostatočne identifikovaný a rozhodnutie súdu prvej inštancie je preto vykonateľné. Tiež je možné jednoznačne určiť, že druhý billboard bez ohľadu na jeho číselné označenie sa nachádza na parcele parc. č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXXX popri W. ulici a iný billboard, resp. reklamné zariadenie vo vlastníctve žalobcu sa na parcele parc. č. XXXX/X zapísanej na LV č. XXXX nenachádza.

31. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že reklamná stavba nemohla existovať, keď zo stavebného povolenia č. XXXX/XXXX-XXX-C. zo dňa 15. decembra 2014 je zrejmé, že reklamná stavba - identifikačné číslo XX sa má nachádzať popri W. E. na U.. Č.. XXXX/X, k.ú. M., odvolací súd k uvedenému uvádza, že žalovaný uvedené stavebné povolenie predložil až v odvolacom, pred súdom prvého stupňa tento prostriedok procesnej obrany neuplatnil, a je preto možné konštatovať, že sa jedná o novotu, ktorú ani s poukazom na ust. § 366 písm. c) C.s.p. nemožno v odvolaní uplatniť,

keďže ňou nie je preukázané, že v konaní došlo k vade, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Pred súdom prvej inštancie (vo vyjadrení k žalobe zo dňa 13.1.2020) žalovaný k neexistencii reklamného zariadenia uvádzal len všeobecnú argumentáciu: „dôkazne nie je skutočná poloha akýchkoľvek reklamných stavieb z predložených dôkazov preukázaná“. Súd prvej inštancie preto správne konštatoval, že žalovaný neoznačil akýkoľvek dôkaz, ktorý by umiestnenie reklamného zariadenia na pozemku parc. č. XXXX/X akýmkoľvek spôsobom spochybňoval. Uviedol len, že túto skutočnosť je možné preukázať iba „vykonaním iného dôkazu“, ktorý ale nešpecifikoval a ani nenavrhol, ktorý dôkaz by mal súd prvej inštancie vykonať. Tiež je potrebné uviesť, že hoci mal žalovaný vedomosť, že pred súdom prvej inštancie prebieha aj iné konanie 31C/38/2020, v ktorom sa žalobca podanou žalobou zo dňa 25. novembra 2019 domáhal vypratať totožnú nehnuteľnosť, a to parc. č. XXXX/X, B..Ú. M. a odstrániť z nej reklamné zariadenie s identifikačným č. XX, ktoré sa nachádza v ploche zelene Q. E., tak na uvedenú skutočnosť súd prvého stupňa neupozornil, hoci o tom musel mať vedomosť, keďže sa ho predmetné konanie dotýka a je v ňom označený za žalovaného.

32. Ďalšími námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní sa odvolací súd opätovne nezoberal, keď tieto nie sú spôsobilé privediť iné právne hodnotenie stavu veci, sú v rovine úvah bez podloženia relevantných dôkazov. Ústavný súd vo svojich rozhodnutiach konštantne pripomína a odvolací súd sa s týmto v plnej miere stotožňuje, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo strán konania na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05).

33. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

34. Na základe skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, odvolací súd dospel k záveru, že obsah odvolania žalovaného nebol spôsobilý spochybniť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. potvrdil vrátane výroku o trovách konania (druhý výrok), pretože okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p.,

35. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p., z ktorého vyplýva: „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí“. Odvolací súd pri svojom rozhodovaní aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. V predmetnom prípade bol v odvolacom konaní plne úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

36. V zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).